दलाधिपदलपत्यादयोऽप्यत्र पु० । [हि दलाकार पुष्पा"
दलपुष्पा स्त्री दल इव पुष्पमस्याः । केतक्याम् राजनि० । सा
दल मा)शाली स्त्री दलेन मलति सम्बध्नाति मल--णिनि
शलते शल--णिनि वा । कञ्चुकशाके पारस्करनि० । [रत्नमा०
दलसारिणी स्त्री दले पत्रे सारोऽस्त्यस्या इनि । केसुके
दलसूचि(ची) स्त्री दलस्य सूचिरिव । कण्टके हारा० ।
दलस्नसा स्त्री ६त० । पत्रसिरायाम् हेमत्र० ।
दलाढ़क पु०दलेनाढ़क इव । १स्वयंजाततिलवृक्षे, २पृश्न्याम्,
३गैरिके ४फेने, ५खातके, ६नागकेशरे, ७महत्तरे, मेदि०
८कुन्दे, ९करिकर्णे, १०शिरीषे, ११वात्यायाञ्च हेमच० ।
दलाढ्य पु० दलेन द्वैधेनाढ्यः । पङ्ककर्वटे (दलदलिया) कर्द-
मभेदे त्रिका० । [२दमनवृक्षे च पु० शब्दर० ।
दलामल न० दलेनामलम् । १मरुवके मेदि० । २मदनवृक्षे
दलाम्ल न० दलेनाम्लम् । चुक्रे (चुकापालङ्ग) राजनि० ।
दलि स्त्री दल-इन् । १लोष्ट्रे उज्ज्वल० तत्रार्थे पुंस्त्री
रन्तिदेवः । संज्ञायां कन् । दलिक २काष्ठे हेमच० ।
दलित त्रि० दल--क्त । १विकशिते । २खण्डिते ३अर्द्धीकृते ।
"व्येका दलिता विभाजितेष्टेन" "दलिता बाधे तयोः
स्याताम्" लीला० । [ङीप् ।
दलिन् त्रि० दल--सुखा० मत्वर्थे इनि । दलयुक्ते स्त्रियां
दलेगन्धि पु० दले गन्धो यस्याः इत् समा० सप्तम्या अलुक् ।
सप्तच्छदवृक्षे (छातिम गाछ)त्रिका० ।
दलोद्भव त्रि० दलादुद्भवति उद्+भू--अच् ५त० । दलजाते
२मधुभेदे न० । "छर्द्दिमेहप्रशमनं मधु रूक्षं दलोद्भवम्"
सुश्रु० ।
दल्भ पु०दल--भ । १ऋषिभेदे २चक्रे च उज्ज्वल०ततो गर्गा०
अपत्ये घञ् । दाल्भ्य तदपत्ये पुंस्त्री । "तेन तं ह वको
दाल्भ्यो विदाञ्चकार" छान्दो० ।
दल्मि पु० दल--मि । १इन्द्रे २वज्रे उज्ज्वलद० । ततो
मत्वर्थे मतुप् यवादि० मोपकत्वेऽपि न मस्य वः । दल्मि-
मत् वज्रयुक्ते इन्द्रे । [दलस्यादूरदेशादौ ।
दल्य त्रि० दलस्यादूरदेशादि दल+चतुरर्थ्यां बला० य ।
दव गतौ भ्वा० पर० सक० सेट् इदित् । दन्वति अदन्वीत् ।
ददन्व । क्विपि दन् ।
दव पु० दुनोति दु-अच् । १वने, २वनानले च अमरः । भावे
अप् । ३उपतापे । "अतिमात्रं दववद्दहन्नपि" माघः ।
दवथु पु०दु--उपतापे भावे अथुच् । उपतापे । "स दवथु
वपुर्वचोविषम्" माघः "केचिद्वेपथुमासेदुरल्पो दवथु-
मुत्तमम्" भट्टिः । [रोहिषतृणे राजनि० ।
दवदग्धक न० दवेन दग्धं सत् कायति प्रकाशते कै--क ।
दवदहन पु० दवजातो वनजातो दहनः । दावानले ।
"सरःसव्येऽसव्ये दवदहनदाहव्यतिकरः" उद्भटः । "कि-
ञ्चात्मजविश्लेषज्वरदवदहनशिखाभिः" भाग०५।८।२७श्लो०
"दवाग्निप्रभृतयोऽप्यत्र "शशाम वृष्ट्यापि विना दवाग्निः,
रघुः ।
दवि दूरीकरोति दूर+णिच्--स्थूलदूरेत्यादिना दवादेशः
नामधातुः दूरीकरणे सक०सेट् । दवयति अदी(द)दवत् ।
"दवयदतिरयेण प्राप्तमुर्वीविभागम्" भट्टिः ।
दविष्ठ त्रि० इदमेषामतिशयेन दूरम् इष्ठन् दवादेशः । दूर-
तमे । ईयसुन् दवीयस् तत्रार्थे त्रि० "तेजस्विमध्ये
तेजस्वी दवीयानपि गण्यते" माघः स्त्रियां ङीप् । "नैव
मुक्तिरपि दवीयसी" किरा० । [शत्-त ।
दश दीप्तौ चु० उभ० अक० सेट् इदित् । दंशयति-ते अददं-
दश दंशने चुरा०आत्म० सक० सेट् इदित् । दंशयते अददंशत
दशक न०दश परिमाणमस्य कन् । दशति, दशसङ्ख्याम् ।
"धृतिः क्षमा दमोऽस्तेयं शौचमिन्द्रियनिग्रहः ।
धीर्विद्या सत्यमक्रोधो दशकं धर्मलक्षणम्" । "मृगया
ऽक्षो दिवास्वप्नः परीवादः स्त्रियो मदः । तौर्य्यत्रिकं
वृथाट्या च कामजो दशको गणः" मनुः ।
दशकण्ठ पु० दश कण्ठा यस्य । १रावणे हेमच० ।
दशकण्ठजित् पु० दशकण्ठं जयति जि--क्विप् । १रामे
त्रिका० । दशकण्ठारिप्रभृतयोऽप्यत्र "दशकण्ठारिगुरुं
विदुर्बुधाः" रघुः ।
दशकन्धर पु० दश कन्धरा यस्य । रावणे हेमच० । पृषो०
रलोपे दशकन्धोऽप्यत्र "दशकन्धराजसूनोस्तथा युद्ध-
मभून्महत्" भा० व० २८९ अ० । [त्रिका० ।
दशकन्धरजित् पु० दशकन्धरं जयति जि--क्विप् । रामे
दशकर्म्मन् न० दशविधम् कर्म्म । गर्भाधानादिश्मशानान्ते
दशविधे संस्कारकर्म्मणि । दशकर्म्मपद्धत्यादौ तद्विवृति-
र्दृश्या ।
दशकुलवृक्ष पु० दशगुणितः कुलवृक्षः संज्ञात्वात् कर्मधा०
वा ब० व० । तन्त्रोक्ते कुलवृक्षदशके कुलवृक्षदशकं च
तन्त्रसारोक्तं यथा "श्लेष्मातकः करञ्जश्च विल्वाश्वत्थ-
कदम्बकाः । निम्बो वटोदुम्बरौ च धात्री चिञ्चा
दश स्मृताः" "साधकः प्रातरुत्थाय कुलवृक्षं प्रणम्य च" ।
दशक्षीर न० दशविधं क्षीरम् । मृगीगर्द्दभीक्षीरसहिते